

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206420
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718206420.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: R. G., C.. G., W.. XX.XX.XXXX, F. Y.. C.. Š. XXXX/XX, XXX XX A., občan SR, o zaplatenie 1 100,28 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 975,51 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 975,51 Eur od 05.03.2016 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 77,32 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; IČO: 31 320 155 (ďalej len ako VÚB, a.s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.11.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 100,28 Eur, spolu s úrokom z omeškania v miere 5,05 % ročne od 05.03.2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že jeho predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) uzavrel dňa 10.07.2015 so žalovaným Zmluvu o pôžičke ev.č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1 000 Eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 24,49 Eur, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 763,28 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 24,49 Eur. Nakoľko žalovaný nesplácal dlh riadne a včas, bol žalovaný dňa 10.12.2015 Listom - Predžalobná upomienka vyzvaný na úhradu dlžných splátok, kde bol súčasne upozornený na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.02.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.02.2016 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1 100,28 Eur. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatnil. Takisto si neuplatnil ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

2. K žalobe žalobca priložil Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, č. zmluvy: XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2015, medzi Consumer FH ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“); Prehľad splátok a úhrad; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016; Predžalobnú upomienku zo dňa 10.12.2015 s doručenkou, Notársku zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017 a Prílohu 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov.

3. Dňa 04.01.2019 vyzval súd žalobcu na predloženie dokladov, preukazujúcich zo strany predchodcu žalobcu skúmanie schopnosti žalovaného splácať úver, na základe ktorej výzvy žalobca v podaní doručenom súdu dňa 14.01.2019 uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky, pričom klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu starobného dôchodcu preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane uviedol aj výšku jeho mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Samotné doklady, ktoré súd vyžadoval, však žalobca nepriložil.

4. Žalovaný dňa 13.02.2019 prevzal žalobu s prílohami, s poučeniami o procesných právach a povinnostiach a s uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe (č.l. 49 p.v.), napriek tomu sa k žalobe v uloženej lehote nevyjadril.

5. Uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 19Csp/192/2018-75 zo dňa 09.04.2019 súd na základe návrhu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

6. Dňa 24.05.2019 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti oboch sporových strán. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 08.04.2019, napriek tomu sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil.

7. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 53 ods. 9 v znení účinnom do 22.12.2015, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva..

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

17. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

24. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o pôžičke; Prehľadom splátok a úhrad; Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016; Predžalobnou upomienkou zo dňa 10.12.2015 s doručenkou, Notárskou zápisnicou sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohou 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov a Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2015 podľa webovej stránky Národnej banky Slovenska (ďalej len ako „NBS“).

25. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd považoval za medzi stranami nesporné, že :

- a) Zmluva o pôžičke bola uzatvorená a žalovanému bola pôžička 1 000 Eur aj poskytnutá;
- b) žalovaný uhradil len jednu splátku pôžičky, v sume 24,49 Eur;
- c) úver (pôžička) bol predčasne zosplatený, ako uvádza žalobca v žalobe.

26. Nakoľko žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, sporné skutkové tvrdenia medzi stranami neboli.

27. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezavahuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

28. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 10.07.2015 uzavreli Consumer FH a žalovaný Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 1 000 Eur; pri celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť 1 763,28 Eur; počte splátok 72; výške mesačnej splátky 24,49 Eur; fixnej ročnej úrokovej sadzbe: 23,06 %; termíne splatnosti prvej splátky 20.08.2015 a termíne splatnosti ostatných splátok v 20. deň v mesiaci a termíne konečnej splatnosti (mesiac/rok): 7/2021 a výške odplaty a pri RPMN: 23,05 %. Keďže pôžičku žalovaný nespĺcal riadne a včas, a to ani napriek výzve, Consumer FH pôžičku (úver) zosplatal v súlade s článkom IX. Zmluvy o pôžičke (Zmluvné podmienky), bod 12, podbod 12.2 a v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 3.2 čl. IX Zmluvy o pôžičky (Zmluvných podmienok), ako odkladacia podmienka čerpania pôžičky sa vyžadovalo ...potvrdenie o výške poberaného dôchodku.

29. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o pôžičke je v časti týkajúcej sa výšky úrokov neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011

zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

30. V predmetnej veci súd zistil (č.l. 91), že výška dojednaných úrokov (23,06 %) viac ako o 100 % prevýšila priemernú (obvyklú) úrokovú mieru v danom období (11,45%) a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

31. Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu .... je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

32. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známa argumentácia žalobcu (predovšetkým pri podaných odvolaniach), kedy žalobca argumentuje tým, že výška dojednaných úrokov neprevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v spojení s § 1a Nariadenia Vlády SR. Je však potrebné podľa názoru súdu rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatom sa v zmysle § 1 ods.1 Nariadenia vlády rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017).

33. Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019, v ktorom sa konštatuje, že: „Odplata za úver je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, zahŕňajúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru..... Niet pochýb, že odplata je pojem širší než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu odplaty za úver (RPMN).“ ... „Právnym názorom, ako zastáva odvolací súd, sa riadil pri rozhodovaní aj okresný súd, keď úrokovú sadzbu dohodnutú medzi účastníkmi, ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované priemerné úrokové miery z úverov...“ Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN, aký zastáva žalobca, nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax veriteľa. Napr. v danom prípade by sa žalobca mohol uchýliť k úrokovej sadzbe až vo výške 45,7% ročne a podľa jeho názoru by stále išlo o sadzbu primeranú a prijateľnú, lebo je v zhodne, resp. neprevyšuje RPMN. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu, resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonné výhody aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno“).

34. Súd vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanému (i) len na zaplatenie sumy 975,51 Eur, ktorá predstavuje dlžnú istinu pôžičky (1 000 Eur mínus jedna uhradená splátka 24,49 Eur) a tiež súd žalobcovi priznal (ii) nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5,05 % ročne zo sumy 975,51 Eur od 05.03.2016, kedy bolo nesporné, že žalovaný už bol v omeškaní so zaplatením zosplateného úveru, až do zaplatenia (výrok I.) Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Súd nepriznal nárok žalobcovi na zaplatenie úrokov a to pre neplatnosť dojednania o úrokoch, tak ako je vyššie uvedené.

35. Záverom súd konštatuje, že pokiaľ by aj súd nedospel k záveru o neplatnom dojednaní úrokov v Zmluve o pôžičke, považoval by úver (pôžičku) z tejto zmluvy za bezúročný a to v zmysle (§ 11) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to z viacerých dôvodov. V prvom rade je potrebné uviesť, že samotná výška odplaty (a RPMN) v Zmluve o úvere (23,05 %) je nižšia ako je výška úrokov (23,06 %), čo je logický nezmysel, keďže odplata (RPMN) nemôže byť nikdy nižšia ako je výška úrokov (a prípadných ostatných nákladov spotrebiteľa) a teda odplata v zmluve nie je uvedená správne (§ 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Ďalej, termín konečnej splatnosti úveru (uvedený len ako „07/2021“) nie je v zmluve uvedený dostatočne konkrétne a určite (§ 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). V neposlednom rade súd uvádza, že Consumer FH pri poskytnutí pôžičky podľa názoru súdu nepostupoval s odbornou starostlivosťou, tak ako to vyžaduje § 7 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z čl. III Zmluvy o pôžičky vyplýva, že žalovaný mal preukázať svoju „bonitu“ rozhodnutím (výmerom) o priznaní alebo zvýšení dôchodku, ako výška ktorého bola v článku II Zmluvy o pôžičky uvedená suma 296 Eur (pri výške mesačných nákladov 65 Eur). Dňa 04.01.2019 vyzval súd žalobcu na predloženie dokladov, preukazujúcich zo strany predchodcu žalobcu skúmanie schopnosti žalovaného splácať úver - žalobca však žiadne takéto doklady nepredložil, a to napriek tomu, že predloženie takýchto dokladov malo byť aj odkladacou podmienkou poskytnutia pôžičky podľa čl. IX, bod 3.2 písm. c) Zmluvy o pôžičky. Žalobca na výzvu súdu len uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a že žalovaný spíňal štandardné riskové podmienky (pozn. súdu - nie je zrejmé o aké riskové podmienky ide) a že žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, pričom zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu spočiatku riadne hradil predpísané splátky - v tejto súvislosti súd konštatuje, že podľa listinného dôkazuprehľad splátok a úhrad (č.l.4), žalovaný uhradil len jedinú splátku v sume 24,49 Eur. Je tak evidentné, že Consumer FH sa pri posudzovaní bonity žalovaného uspokojil len s prehláseniami žalovaného a žiadne doklady od neho reálne nevyžadoval, keďže takéto doklady ani na výzvu súdu nepredložil. V zmluve je ako výška mesačných nákladov žalovaného uvedená suma 65 Eur, čo sa však súdu javí ako nereálna výška minimálne potrebných nákladov na živobytie ako napr. strava, energie a ďalšie. Súd v tejto súvislosti uvádza, že len zákonná výška sumy životného minima v danom období bola 198,09 Eur.

36. Pri rozhodovaní o trovách konaniach vychádzal súd zo zásady pomerného úspechu podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal úspech v miere 88,66 % a žalovaný mal úspech 11,34 % a preto súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v miere 77,32 %, ktorá zodpovedá rozdielu medzi pomerným úspechom žalobcu a pomerným úspechom žalovaného (výrok III.). O konkrétnej výške náhrad trov konanie rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.